

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. dubna 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících JUDr. Bohuslava Břeně a Zdeňka Honse

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████, toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici ██████████,

je vinen, že

dne ██████████ 2019 v přesně nezjištěné době od ██████████ hodin do ██████████ hodin při doprovodu nezletilého poškozeného ██████████, narozeného ██████████, jehož zjevně nízký věk znal, z místa jeho bydliště do mateřské školy, se se jmenovaným zastavil v ██████████ ve ██████████, ██████████, v místech, kde se právě nikdo nenacházel, a za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje jeho nízkého věku a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměl, nechápal jeho význam a důsledky a nedokázal posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, si stáhl tepláky, obnažil svůj penis a vyzval nezletilého, aby se na něj podíval a dotýkal se jeho penisu, přičemž nezletilý se zalekl, jeho výzvy neuposlechl a utekl do areálu Mateřské školy ██████████ ve ██████████,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jiného zneužívaje jeho bezbrannosti donutit k pohlavnímu styku a na dítěti mladším patnácti let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se stanoví zkušební doba v trvání čtyř (4) let.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit nezletilému poškozenému** [redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted], [redacted] čp [redacted] nemajetkovou újmu ve výši [redacted] Kč.

Odůvodnění:

- Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je popsán ve výrokové části rozsudku, tedy - dne [redacted] 2019 při doprovodu nezletilého poškozeného [redacted], narozeného [redacted], jehož zjevně nízký věk znal, z místa jeho bydliště do mateřské školky, se s ním zastavil v [redacted] ve [redacted], a za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje nízkého věku nezletilého poškozeného a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměl, nechápal jeho význam a důsledky a nedokázal posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, si stáhl tepláky, obnažil svůj penis a vyzval nezletilého, aby se na něj podíval a dotýkal se jeho penisu, přičemž nezletilý se zalekl, jeho výzvy neuposlechl a utekl do areálu mateřské školky.
- Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení potvrdil, že [redacted], děda poškozeného [redacted], je jeho bratrancem, se kterým se seznámil nějak před pěti lety, a to v době, kdy měl skoro stejný problém jako teď, tedy byl stíhán v [redacted] za obdobnou trestnou činnost, když však oboje je na něj vymyšleno, vše je klivé obvinění. [redacted] jsou prolhaná rodina, jsou to lháři, rádi si vymýšlejí, rádi lidi ponižují, jeho si vzali k sobě kvůli penězům i kvůli tomu, že si z něj udělali sluhu. Přes tyto výhrady k rodině však za rodinou opakovaně jezdil, neboť jim dával šanci, tuto jim dal 7x, 8x a vždy to bylo po domluvě, nikdy nepřijel bez ohlášení. Na jednu stranu tvrdil, že dokud měl peníze, byl pro ně návštěva, dříve jim dával celou svoji sociální dávku ve výši 3 400 Kč, dětem nosil sladkosti, když tvrdil, že u kamaráda brigádně vydělával skoro 25 000 Kč měsíčně. V jiné části výpovědi tvrdil, že klukům nic nekupoval, neboť neměl za co, když neměl peníze. On vlastně neví, proč u rodiny zůstával, avšak oni to na něj již zřejmě chystali dlouho. Předmětného dne [redacted] 2019 proběhlo ráno jako každý den, tedy odvedl nezletilého [redacted] do školky. V odvádění do školky nebyl žádný úmysl, opakovaně se nabídl, že když tam bude, a je zvyklý do práce vstávat, tak jej do školky odvede. S tímto souhlasil [redacted]. Rozpory ve výpovědi obžalovaného se objevily i ohledně popisu cesty s nezletilým do školky. V prvé procesně použitelné výpovědi rozhodně popřel, že by do školky chodili přes [redacted] nebo přes nějaký jiný park. V další výpovědi již cestu popsal včetně schodů dolů, poté se přejde přes park, znovu schody a poté je tam školka. Rovněž u hlavního líčení potvrdil, že chodili po schodech, cestě z kostek přes park dolů směrem do

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

školky. Tento rozpor, kdy nejdříve zcela popřel průchod parkem, nedokázal vysvětlit, údajně zřejmě nepochopil, jak to bylo myšleno, avšak potvrdil, že přes park chodili. Tuto skutečnost však považuje soud za důležitou zdůraznit, neboť právě v těchto místech mělo dojít k posuzovanému jednání. Obžalovaný opakovaně zdůraznil, že se v parku nikdy nezastavovali, nikdy tam nečůral a vždycky to vydržel až domů. U hlavního líčení však považoval za důležité sdělit, že cestou do školky chodili tak, aby byli vždycky mezi lidmi a nikdy nešli samostatně. Toto vysvětlil tím, že po předchozím obvinění si již dával velikánský pozor. Má zato, že toho dne se nestalo nic zvláštního, kolem půl osmé odvedl [REDAKCE] do školky stejnou cestou jako každý den, pozdravili se přes okno s učitelkou, [REDAKCE] se převlékl a šel dovnitř a normálně se s [REDAKCE] pozdravili, někdy mu ahoj řekl, jindy ne. Poté se vrátil domů, to bylo něco kolem osmé hodiny a očekával od svého kamaráda [REDAKCE] tisíc korun na cestu, neboť hodlal rodinu [REDAKCE] toho dne opustit. [REDAKCE] se jej ptal, co mu je, že je divný, zda něco nechystá, a když mu přišla zpráva, že má peníze na účtu, nejdříve si nějaký důvod k opuštění domácnosti vymyslel, ale přišli mu na to, že si to vymyslel, proto jim řekl, že musí jít ven vyvětrat si hlavu. Na náměstí vybral peníze, v 15.15 hodin vyzvedl [REDAKCE], kolem půl čtvrté předal [REDAKCE] doma. [REDAKCE] řekl, že jde na náměstí, kde se vybaluje nějaká aparatura, avšak on odjel vlakem, který mu jel ve čtyři hodiny. Toho dne, když byl venku, jej [REDAKCE] obvinili z krádeže zlata. On jim odpověděl, že to přesně čekal a následně mu napsali, že zlato našli. Když se jim nepodařilo obvinít jej z krádeže zlata, tak jej obvinili, že je pedofil, kdyby to přece udělal, tak by se k rodině nevrátil. I synové [REDAKCE] jsou „vychcaní“, on jim energy drinky nekupoval, kupují si je sami, i jemu je několikrát koupili, do obchodu je rozhodně násilím netahal, chodili s ním dobrovolně. Rozhodně se na ně nesápal, nikoho neosahával. Připustil, že nezletilému [REDAKCE] koupil boty, neboť ten koukal na internet, tam ty boty našel, avšak matka mu řekla, že mu boty nekoupí.

Rodina [REDAKCE] mu nedovolila z rodiny odejít a hned na začátku mu řekli, že nedejde ani na nádraží a obviní jej ze zneužití [REDAKCE], [REDAKCE] a teď to zkusili na [REDAKCE].

Ohledně fotografií, které byly zajištěny z jeho mobilního telefonu, se také vyjadřoval ve svých výpovědích rozporuplně. Na výslovný dotaz v přípravném řízení odpověděl, že nikdy svoje přirození nefotil. Po předložení jednotlivých fotografií sám sebe, respektive své přirození, na fotografiích poznal, dokonce poznal i místnost, ve které byly některé z fotografií foceny. Také se značně rozporuplně vyjadřoval zejména k důvodu, proč byly fotografie pořízeny, jednou to bylo proto, že zkoušel fot'ák, jednou fotil svoje přirození z blbosti, jednou si udělal srandu z jednoho postiženého kluka a další variantou prezentovanou u hlavního líčení je to, že zkoušel navázat vztah s mužem. Všechny fotografie však vymazal a vůbec nechápe, jak je možné, že tyto fotografie se policii podařilo zajistit. K těmto rozporům, týkajícím se intimní oblasti, však nedokázal zaujmout kritický postoj, nedokázal je vysvětlit, údajně se styděl a měl blbý pocit.

Ve svých výpovědích také potvrdil, že se léčil opakovaně na psychiatrii, a to v době, kdy odešel z dětského domova, to se chtěl asi zabít a poté kvůli [REDAKCE], kdy jej vydírali ohledně případu projednávaného v [REDAKCE], nebo proto že jej vyhazovali ven. I v tomto tvrzení je však soudem shledáván rozpor, když na jednu stranu tvrdí, že jej rodina [REDAKCE] vyhazovala a na druhou stranu tvrdí, že nemohl z rodiny [REDAKCE] odejít. V chování [REDAKCE] spatřuje účelovost, je to pomsta za to, že je on udal na policii kvůli pomluvám na facebooku, kvůli tomu, že od nich utekl. Rozhodně se předmětného skutku nedopustil.

Z výpovědí obžalovaného je zřejmé, že tyto jsou plné jednak vnitřních rozporů, které jsou podrobně rozebrány výše, a týkají se zejména relevantních skutečností ohledně sexuality obžalovaného, pořizování a zasílání intimních fotografií, popisu cesty do školky s nezletilým a ostatně i rozporuplného vztahu k rodině [REDAKCE], ke které se v průběhu pěti let opakovaně a dobrovolně vracel. Obhajoba obžalovaného a jeho sporná tvrzení jsou však zcela vyvráceny provedenými důkazy u hlavního líčení, a to zejména výslechy svědků, které jsou ve vzájemné korespondenci, a také závěry učiněnými ze znaleckých posudků, včetně korespondujících listinných důkazů.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

3. Nezletilý poškozený [REDAKCE] byl vyslýchán opakovaně, a to dne 20. 11. 2019 v mateřské školce a na policii ve dnech 22. 11. 2019 a 17. 2. 2020. Procesně použitelná výpověď nezletilého [REDAKCE] byla za splnění podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu u hlavního líčení čtena. Z této výpovědi je zjevné, že nezletilý poškozený nemá vyjadřovací schopnosti plně rozvinuté, když jeho schopnost reprodukování je podrobně rozebrána ve znaleckém posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, rozebraném v následujícím odstavci odůvodnění rozsudku. Přesto nezletilý poškozený popsal svými slovy a v rodině používanou terminologií, že jej obžalovaný vodil do školky. Šli vedle sebe, za ruce se nedrželi, cestou si nepovídali, když popsal i skutečnost, že do školky chodili parkem kolem školy, do které chodí nezletilý [REDAKCE]. Popsal i schody vedoucí do parku, i cestu směrem do školky, i místo, kdy si obžalovaný stáhl kalhoty, ukázal mu pindíka, tohoto si chytil dlaní pravé ruky zespodu a řekl mu u toho, že si má sáhnout. On tuto skutečnost nejenom slovně popsal, ale i předvedl na textilních panáčích, které jsou k tomuto ve speciální výslechové místnosti určeny. Zároveň jednoznačně řekl, že ihned poté utekl do školky, neboť se na to nechtěl dívat, protože to bylo hnusné. Pindíka měl obžalovaný dohů, jako když čůrá, ale nečůral, jenom mu ho ukázal. [REDAKCE]. Utíkal po schodech do školky, už to nechtěl vidět, ani pindíka, ani [REDAKCE]. Paní učitelce to nechtěl říkat, protože ta by zavolala babičce, a to nechtěl. Babičce to řekl večer, už neví, co ona na to říkala, s babičkou o tom mluvili víckrát, furt jej otravovala. Doma se jej na to ptali dědeček i babička. Nikdy před tím pindíka [REDAKCE] neviděl a nikdy před tím nechtěl, aby mu na něj sahal.
4. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie se specializací pedopsychologie a výslechu znalkyně PhDr. Ivy Košťálové bylo zjištěno, že osobnost nezletilého [REDAKCE] se rozvíjí, je v mladším školním věku, když jeho rozumové schopnosti se pohybují v pásmu podprůměru, jsou nevyrovnané a jeho intelekt odpovídá věku zhruba o rok mladšímu, zaostává zejména v oblasti abstraktního myšlení, vyjadřovacích schopností a sociální orientace. Jeho schopnost správně vnímat prožitky není ničím omezená, reaguje jako dítě jeho věku, tedy spíše emotivně a bezprostředně. Ve vnitřní interpretaci prožitého a jeho rozumovém zpracování je silně ovlivnitelný okolím. Schopnost zapamatování si děje a jejich věrné reprodukce je u něj podstatným způsobem omezená. Schopnost reprodukce je omezená oslabenými vyjadřovacími schopnostmi včetně malé slovní zásoby a řečové vady. Znamky lhavosti znalkyně nezjistila, když však zdůraznila, že prožívání je ovlivňováno podílem fantazie, což je v tomto věku ještě v rámci normy a jeho výpověď je také ovlivněna negativním postojem rodiny vůči obžalovanému. I on má vůči obžalovanému negativní vztah, bojí se setkání s ním, odmítá jej, přesto že je v minulosti přijímal jako součást své rodiny, byť jej vnímal jako trochu divného, ale hodného strejdu, který mu poskytuje určité výhody a doprovází jej do školky. Znalkyně přihlédla ke skutečnosti, že nezletilý poškozený byl vyslýchán opakovaně a má zato, že už se o tomto tématu nechtěl bavit, nechtěl o tom mluvit. Mluvili s ním různí lidé, kteří mu kladli různé dotazy. Na policii popisuje děj více uceleně, tento kotví a opakuje shodně s předchozími výpověďmi klíčové události - stažení kalhot, obnažení přirození, výzvu, aby se podíval a sáhl si a svůj útěk po schodech do školky. Je však patrné, že není schopen správné orientace v čase, avšak poskytuje podrobnější popis pachatelova přirození. Znalkyně však u hlavního líčení sama připustila, že si nevěděla rady s jednoznačným závěrem, zda nezletilý poškozený popisuje skutečnou reálnou událost, kterou zažil. Jednoznačně však uzavřela, že nějaký podnět musel vzniknout, avšak nedokázala posoudit a zjistit jaký a proč vznikl. Dovedla by si představit, že se obžalovaný třeba potřeboval vymočit, odhalil se, avšak tuto skutečnost zásadně odmítá obžalovaný a nepřipouští ji ani nezletilý poškozený, tedy rozhodně nemůže být zmiňovaným podnětem. Nezletilý poškozený je dítětem mentálně omezeným s omezenými vyjadřovacími schopnostmi, tak by si nebyl schopen vymyslet konstantní příběh. Je tedy podle znalkyně zřejmé, že se „něco stalo“, nějaký podnět tam musel být. Znalkyně však neshledala známky prožitého traumatu, když však toto není výjimečnou situací, když to neznamená, že by se na poškozeném trauma nezapisovalo, když vše souvisí s jeho dalším vývojem a záleží na tom, jakým způsobem

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

bude veden. Znalkyně se také vyjádřila k naprosto přirozené reakci nezletilého poškozeného, který se poté, co se dostal do situace, která se mu nelíbí, chová aktivně, utíká do školky, tedy do známého prostředí. Také skutečnost, že se nesvědčil ihned poté, co událost prožil, je také naprosto přirozená, v tomto věku je daleko běžnější, že to dítě událost zpracovává a začne o tom mluvit až za několik dní, když mu něco situaci připomene. Impulsem v rodině mohlo být to, že obžalovaný najednou doma nebyl, najednou se o něm začalo říkat, že něco udělal špatně ve vztahu k odcizenému zlatu, a nezletilý ■■■ si sám přidal, co sám zažil, čeho byl svědkem, prostě se do atmosféry v rodině připojil.

Zjištění učiněná ze znaleckého posudku soud hodnotil i s přihlédnutím ke zjištěním učiněným z dalších důkazů, když je vyloučeno, že by podnětem k vylíčení předmětného děje nezletilým poškozeným bylo právě močení obžalovaného v předmětném parku, když toto vyloučil jak obžalovaný, tak nezletilý poškozený. Je zřejmé, že nezletilý poškozený je osobou s omezenými mentálními schopnostmi a silně citově vázán na svoji rodinu a je zjevné, že při cestě do školky právě předmětného dne se obžalovaný dopustil skutku tak, jak jej nezletilý poškozený nejen svými omezenými schopnostmi popisuje, ale předvedl je i na hadrových panenkách. Vzhledem k jeho osobnostnímu nastavení, znalkyně neshledala známky traumatu, což se však může při určité nepříznivé konstelaci projevit později, podle toho, jak se bude nezletilý dále vyvíjet. Trauma se může vnitřně zapisovat, avšak nemusí se projevit navenek, což však neznamená, že ke skutku nedošlo. Nezletilý popsal rozhodné a klíčové okamžiky a žádným způsobem tyto přes opakované výpovědi nerozvíjel a nepřidával. Přestože na policii vypovídal opakovaně, jednou vypovídal v prostředí mateřské školky a navíc je zřejmé, že se o tomto bavil se svojí babičkou a dědou, přesto výpověď nedoznala žádných změn a přídavek, zůstala v popisu děje spáchaného obžalovaným zcela konstantní. I znalkyně vyloučila, s ohledem na rozumové schopnosti a opožděný intelekt, že by se jednalo o naučený děj.

Výpověď nezletilého poškozeného soud považuje za přímý usvědčující důkaz. Přestože byl nezletilý poškozený opakovaně slyšen, jeho výpověď neobsahuje žádné významné rozpory, naopak, vykazuje známky spontánnosti, popisuje detaily, které se nezletilému zapsaly do paměti, byly pro něj značně překvapující, nepříjemné – spontánní popis přirození – dolů jako když čůral, ale nečůral, byl ■■■ a bylo to hnusný, což je autentický popis pocitu, který si ze situace odnesl a pokud by ji nezažil, tak citový prožitek by jistě nemanifestoval. Svým dětským způsobem situaci i předvedl na panenkách k tomu určených a ani zde se popis děje nijak od slovního projevu neliší. Výpověď nezletilého ■■■ soud tedy považuje, i ve světle ostatních provedených důkazů, za věrohodnou a obžalovaného usvědčující, když i jeho následné reakce zcela odpovídají přirozenému chování dětských obětí – útěk do známého prostředí a svěření se s odstupem doby, což je rozebráno výše.

5. Svědkyně ■■■ – babička nezletilého poškozeného, která o něj ve své domácnosti pečuje, jak v přípravné řízení, tak u hlavního líčení podrobně popsala kontakty s obžalovaným, se kterým se seznámila u svých příbuzných v ■■■ před několika lety. Popsala, že příbuzní se k němu nechovali moc hezky, nadávali na něj, oni však neznali podrobnosti. Obžalovaný si na rodinu stěžoval zejména jejímu manželovi a nakonec se domluvili, že k nim přijede na návštěvu. Návštěvy se opakovaly, vždy zůstal několik dnů a dozvěděli se, že ■■■, což je jejich synovec, obžalovaného zklamal, že tento jej má rád, že jej miluje, několikrát dokonce kvůli ■■■ brečel. Ona to však brala, že je to jiný druh lásky. Obžalovaný se i k jejich synům choval kamarádsky, byl na ně hodný, avšak od samého začátku je rád objímal a hodně na ně sahal. Choval se jako malý kluk, vlastně jako jejich pubertální synové. Věděli o něm, že dříve pobíral sociální dávky, potom dělal u nějakého ■■■, na toho však nadával, že jej nevyplatil. Jim žádné peníze na domácnost nedával, neměl z čeho, oni jej litovali, tvrdil, že má hlad, kupovali mu i oblečení. Nikdy se nestalo, že by k nim přišel s nějakou větší hotovostí. Je však pravdou, že synovi ■■■ koupil boty kolem 1 600 Kč, neboť ona mu je koupit nechtěla, měl bot dost, jí se to nelíbilo. Obžalovaný kluky objímal kolem ramen, také na kluky padal, jakože omdlívá a

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■.

chtěl, aby s ním kluci chodili na nákup do obchodu. Tvrdil, že jemu samotnému se nechce a vynucoval si, aby s ním kluci šli. Oni mu však věřili a neměli důvod mu nedůvěřovat. Obžalovaného litovali, mohl přijít kdykoliv chtěl a rozhodně mu nebránili v odchodu. O jeho sexuálních vztazích ona moc nevěděla, snad jen to, že je na kluky, věděla, že si píše s mladými kluky, posílali si fotky s penisem a od svých synů věděla, že má na telefonu sledovat porno. Svůj telefon měl ale stále u sebe, z ruky jej nedával a měl jej zaheslovaný.

Naposledy byl u nich na návštěvě v [REDAKCE] či [REDAKCE] roku 2019. Během té návštěvy se choval normálně a manžel mu chtěl podat pomocnou ruku, neboť si stěžoval na [REDAKCE], který jej nevyplácí a oni mu nabídli, aby u nich zůstal bydlet, aby si upravil sklípek, aby si jej vyklidil, chtěli mu poskytnout zázemí, neboť jim ho bylo líto. Ona v tu dobu byla čerstvě po porodu a vnuka [REDAKCE] bylo potřeba vodit do školky. Před tím to dělala ona nebo někdo z rodiny a obžalovaný se nabídl, že když je u nich zadarmo, že jim pomůže tím, že odvede [REDAKCE] do školky. Manžel s tímto souhlasil, ona ostatně také. Ten den, kdy se událost stala, se nedozvěděli nic, ani nic neřešili. Ráno obžalovaný odvedl [REDAKCE] normálně do školky, avšak již v průběhu dne se obžalovaný choval podezřele, lhal jim ohledně pomoci s aparaturou na náměstí, že si potřebuje vyčistit hlavu, avšak [REDAKCE] ze školky šel vyzvednut, přivedl ho, ten si šel normálně hrát se svojí sestrou a obžalovaný se již u nich neukázal. Potvrdila, že ještě ten den mu psali, neboť manžel dal jejich kasičku s penězi a zlatem na jiné místo, avšak poté se zlato našlo a obžalovanému se omluvili. Obžalovaný problémy vždycky řešil tím, že se nechal hospitalizovat na psychiatrii, vyhrožoval, že se zabije, dělal to tak opakovaně.

Až druhý den, když řešili, kdo odvede [REDAKCE] do školky, když obžalovaný již domů nepřišel, tak se [REDAKCE] ujistoval, že tam obžalovaný není, že by s ním ani do školky nešel, že s ním nechce jít. Až na její naléhání, aby jí [REDAKCE] řekl, co se stalo, jí tento sdělil, že s [REDAKCE] do školky chodit nechce, neboť mu ukázal u školky pindíka. Říkal, že mu ho ukázal, jak si jej chytil do ruky, chtěl, aby si na něj sáhl, aby se nebál. Ona byla hodně rozčilená, řekla to s [REDAKCE] před rodinou, ujistila se, že se to skutečně stalo a on utekl do školky ten den sám. [REDAKCE] jí potvrdil, že mu ukázal pindíka, měl jej [REDAKCE]. Celou věc poté šli ohlásit na policii. Zpočátku to [REDAKCE] nenesl dobře, nekomunikoval s nimi, nezajímal jej ani tablet, pořád se rozhlížel, jestli tam obžalovaný někde není, nechtěl ho vidět nebo potkat, teď už je na tom dobře, hraje si, je živý a už na to nemyslí.

Svědčce potvrdila, že si udělala na facebooku falešný profil, a to snad druhý den, co byla s [REDAKCE] na policii, neboť jí stále vrtalo hlavou, zda tomu má věřit, že by to malému [REDAKCE] skutečně udělal. Napsala tam, že jí je [REDAKCE] let a zaslala obžalovanému žádost o přátelství. Psala mu, že jí je teprve [REDAKCE], chtěla poslat fotku přirození a on jí odepsal, že mu věk nevádí a fotku přirození jí poslal. Tím se ujistila, že je toho schopen. Tato skutečnost je dokladována kopíí přestupkového spisu vedeného v této věci, kde jsou zachyceny i reakce dalších lidí na sdělení [REDAKCE] ohledně nevhodného chování obžalovaného.

6. Svědek [REDAKCE] jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení obdobně popsal bližší seznámení s obžalovaným, snad před pěti lety v [REDAKCE], když dříve o něm věděl, že existuje, že je to jeho bratranec. Tam s ním mluvil, kdy také potvrdil, že si stěžoval na chování jeho rodiny a on mu nabídl, že by mohl přijít k nim. On mu věřil a stále ho před rodinou bránil, přestože jeho synové si mu stěžovali, že si pouští nějaká videa, nahaté kluky a podobně, jeho by však v životě nenapadlo, že by byl zvědavý na [REDAKCE], na jeho kluka. Při poslední návštěvě se sám nabídl, že bude vodit [REDAKCE] do školky a vyzvedávat jej, on s tímto souhlasil. I tento svědek popsal obdobně průběh předmětného dne i chování obžalovaného dne [REDAKCE] 2019, kdy skutečně obžalovanému psali ohledně zlata, které měli v krabičce, a on tuto položil na jiné místo, než kam se obvykle dává. Oni se obžalovanému hned po nalezení zlata omluvili, avšak on stále tvrdil, že si čistí hlavu, avšak potvrdil, že pro [REDAKCE] do školky zajde. Když se navečer z města nevracel, to už byl na cestě ke [REDAKCE]. I tento svědek potvrdil, že až druhý den řešili, kdo půjde s [REDAKCE] do školky, když tam obžalovaný není a tento reagoval tím, že nechce, aby jej do školky vodil obžalovaný. Popsal, že tento si měl stáhnout kalhoty, ukázat mu pindíka,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

kteřý měl být [REDAKCE] a chtěl po něm, aby si na něj sáhl. On pozná na vnukovi, kdy lže a způsob, jakým toto pronesl, jej na pochybách nenechal a plně mu důvěřoval.

I tento svědek popřel, že by jim obžalovaný dával nějaké peníze, rozhodně neměl z čeho. Potvrdil i problémy, které měl obžalovaný na nějaké ubytovně, kde měl pracovat, neboť jim volal majitel ubytovny, že se tam něco ztratilo. On obžalovanému věřil, dokázal jej zmanipulovat, manželka se však vůči němu stavěla rezervovaně. Je také pravdou, že mu nabídli, když se k němu rodina nechová hezky, aby si vyklidil sklep, který mají, a zůstal bydlet u nich. Rozhodně jej však nenutili, či nedrželi jej násilím, je to dospělý chlap, občas došel do obchodu a sám se nabídl, že bude vodit [REDAKCE] do školky právě za to, že mu poskytl bydlení a jídlo. Ještě on sám mu potají dával peníze na cigarety.

7. Prarodiče nezletilého poškozeného byli prvními osobami, kterým se nezletilý poškozený se svým zážitkem s obžalovaným svěřil. Nebylo to však v době, kdy se předmětný skutek stal, ani v době, kdy rodina rozebírala zlato, které nemohli nalézt a snažili se kontaktovat obžalovaného telefonicky, bylo to až poté, co se vyřešilo, že zlato obžalovaný neodcizil a stalo se to až následného dne ráno, kdy se řešila otázka dopravení nezletilého [REDAKCE] školky. Až v tuto dobu nezletilý [REDAKCE] sdělil, že s obžalovaným již do školky nepůjde a na naléhání babičky ke sdělení důvodu tento sdělil. Rodina tomuto nemohla uvěřit a tvrzení nezletilého několikrát ověřovala. Prarodiče nezletilého [REDAKCE] však vnukovi věří, když způsob a doba svěřením se s nepříjemným zážitkem zcela koresponduje se závěrem znalkyně, že se dětská oběť s tímto světí až následně, kdy mu něco tuto událost připomene, což bylo právě rozhodování, kdo odvede nezletilého [REDAKCE] toho dne do školky. Výpověďmi těchto svědků (odstavce 5, 6 odůvodnění rozsudku) měl soud za ověřené, že se k nim obžalovaný dobrovolně vracel, opakovaně po několik let, chovali se k němu vstřícně, litovali jej, poskytovali mu bydlení, jídlo a plně mu důvěřovali. Pokud by jej chtěli obvinít neprávem, například již ze zmiňované krádeže zlata, nic jim nebránilo v tom, aby zamlčeli nález krabičky, mohli stále tvrdit, že obžalovaný zlato ukradl, avšak oni svůj omyl ještě téhož dne uvedli na pravou míru, což ani obžalovaný nepopírá, když potvrdil, že mu napsali, že zlato se našlo. Také je zjevné, že obžalovaný jejich domácnost navštěvoval dobrovolně a mohl ji kdykoliv opustit, když z domu chodil jednak vodit a vyzvedávat nezletilého [REDAKCE] do a ze školky, chodil na nákupy a měl tedy spoustu příležitostí, pokud nechtěl setrvat v domácnosti [REDAKCE], aby tuto opustil. Tvrzení obžalovaného v tomto směru tedy soud pokládá za čistě účelová a provedeným dokazováním za zcela vyvrácená.

8. Za splnění podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu byly čteny výslechy nezletilých svědků, synů prarodičů nezletilého poškozeného, a to [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

Z výpovědi svědka [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], bylo ověřeno, že obžalovaného bral jako bratrance svého otce, který k nim jezdil na návštěvy. Choval se normálně, nejčastěji seděl v kuchyni v koutě, měl v ruce mobil a na facebooku si psal s klukama. Viděl, že tam má nějaké sprostárny, mužům tam bylo vidět přirození. Doma jim pomáhal uklízet, chodil na nákupy a vodil nezletilého [REDAKCE] do školky. Již neví, co to bylo za den, on byl ve škole, kdy se to mělo stát, měl být [REDAKCE] v parku, obžalovaný se měl svléknout, podržet si ho a říkat [REDAKCE] at' si na to sáhne, [REDAKCE] utíkal do školky. On to poprvé slyšel, když to [REDAKCE] vyprávěl mámě. On se na to později [REDAKCE] také ptal, jestli to viděl, což mu on potvrdil a vyprávěl mu, že to bylo v parku a měl ho [REDAKCE], víc k tomu neřekl.

Z výpovědi svědka [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], bylo ověřeno, že obžalovaný je příbuzným jeho otce a on se s ním setkal až při jeho návštěvě ve [REDAKCE]. Před tím se o něm jen mluvilo a z facebooku věděl, že měl v [REDAKCE] letech zneužít [REDAKCE]. Rodiče o tom věděli, podrobnosti neznali, avšak oni tomu nevěřili. On řeší hodně styl, má rád boty a módu a obžalovaný se k němu chtěl dostat tím, že mu koupil boty značky [REDAKCE], tyto stály do dvou tisíc korun. Tento svědek také vypověděl, že se jej snažil obžalovaný vždy sebou někam tahat, zejména na nákup, kde mu kupoval energy drinky. Říkal mu, že si nemá všimnout holek, ale kluků, několikrát

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

mu zrušil facebook. Obžalovaný se choval zvláště, při cestě z obchodu například dělal, že padá, tlačil se na něj zezadu, nebo se k němu nenadále přimáčkł. On jej odstrkával, odcházel pryč, nadával mu, aby jej nechal být, že není teplý. U nich doma buď seděl, anebo se nabízel, že by šel nakoupit a vždycky jej s sebou tahal. Ve svém telefonu obžalovaný komunikoval s cizími kluky. On jej svlečeného nikdy neviděl. Byl svědkem toho, kdy rodiče řešili, že měl obžalovaný ukázat přirození nezletilému [REDAKCE]. Když jej vedl do školky, měl mu ukázat penis a když věděl, že se to bude řešit, utekl z baráku. Nejvíce to řešila jejich máma, zlobila se a chtěla to řešit přes policajty. On poznal, že měl [REDAKCE] z obžalovaného strach.

Z výpovědi svědka [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], bylo ověřeno, že obžalovaný k nim jezdil na návštěvy a měl problémy s jejich bratrancem [REDAKCE]. Na návštěvách obžalovaný u nich seděl u stolu, furt si s někým psal, cpal se k bráchovi [REDAKCE], sápal se po něm, chtěl, aby s ním chodil do obchodu a koupil mu boty značky [REDAKCE]. Na domácnost nepřispíval, jídlo měl u nich. Věděl, že si obžalovaný na mobilu psal s nějakými kluky, koukal se na nahaté fotky chlapů, určitě byl na chlapy. Rodiče mu důvěřovali a souhlasili s tím, aby během této poslední návštěvy vodil nezletilého [REDAKCE] do školky. Dříve to dělal někdo z rodiny. [REDAKCE] jim nejdříve doma řekl, co se stalo a pak jim i ukázal místo u těch schodů, kde zastavil. Tam mu měl obžalovaný ukazovat penis a chtít, aby si na něj sáhl.

Z výpovědi těchto svědků – nezletilých synů [REDAKCE] vzal soud za prokázané, že obžalovaný opakovaně jezdil na návštěvu [REDAKCE], byl přijímán s důvěrou a největší pozornost věnoval synovi [REDAKCE] a popsali jeho ne zcela vhodné chování jednak ve smyslu tělesných kontaktů a jednak sledování intimních fotografií a videí na mobilním telefonu. Všichni jej však brali jako příbuzného, kterého litovali a potvrdili i důvěru, kterou vůči obžalovanému chovali jejich rodiče, což ostatně dokládalo i to, že mu dovolili vodit nezletilého [REDAKCE] do školky a vyzvedávat jej. Již z výpovědi těchto svědků je zjevné, že pokud by si [REDAKCE] chtěli obvinění na obžalovaného vymyslet a chtěli by jej nepravdivě obvinít ze sexuálního útoku vůči nezletilému, mohli si „vybrat“ jinou osobu, která by jejich „požadavky“, vzhledem k mentálním schopnostem, lépe splnila, když všichni synové byli nezletilí, popisují chování obžalovaného i v intimní oblasti, když největší zájem obžalovaného evidentně vzbuzoval nezletilý [REDAKCE]. (Tento by se jistě naučil vykonstruovaný příběh lépe a podal by jej spolehlivěji a rozvítěji, než mnohem mladší [REDAKCE].) Synové [REDAKCE] však popisují chování obžalovaného pravdivě, věrohodně, ve shodě se svými rodiči a byť se v některých oblastech obžalovaný choval nestandardně, stále jej brali jako příbuzného a litovali jej, a význam některých jeho projevů si rodina dokáže vysvětlit až zpětně.

9. Svědkyně [REDAKCE] je matkou nezletilého [REDAKCE] a obžalovaného poznala v době, kdy jí bylo [REDAKCE] let a chvíli bydlela v [REDAKCE]. Obžalovaný jí nejdříve přišel normální, avšak poté se jí svěřil, že se mu líbí její bratranec [REDAKCE]. Kupoval mu oblečení, telefon a říkal, že ho miluje, když v tu dobu bylo [REDAKCE] nebo [REDAKCE] roků. Ona tomu nechtěla uvěřit. Věděla, že obžalovaný jezdil k jejím rodičům na návštěvy, někdy na víkend, někdy na měsíc. Choval se jako [REDAKCE], pořád fňukal, ubližoval si, bral prášky, dokázal se zamilovat do malého dítěte, pořád hovořil o nějakých klukách, ukazoval jí na facebooku fotky a říkal jí, co si spolu píšou. Ona neviděla, že by doma rodičům obžalovaný nějak pomáhal, věděla, že chodí občas na nákup a pořád chtěl, aby s ním [REDAKCE] nebo [REDAKCE] šel, ale kluci ho odmítali. O tom, co se stalo jejímu synovi [REDAKCE], jí volala její matka, ona hned přiběhla a chtěla se synem mluvit, avšak na ni vůbec nereagoval. Přišlo jí, že syn, který byl dříve hravý, je v současné době spíše odtažitý.
10. V průběhu přípravného řízení byly vyslechnuty i učitelky z mateřské školky, kterou navštěvuje nezletilý poškozený a z jejich výslechu bylo ověřeno, že ráno byla přítomna svědkyně [REDAKCE], která potvrdila, že předmětného dne přišel [REDAKCE] do školky pozdě, to už rozdávala jídlo, přišel po osmé hodině, vešel rychleji, razantněji než obvykle a neříkal vůbec nic. Neví, kdo ho přivedl v tento den, neboť v okénku šatny nikoho neviděla. Strejda, který jej vodil, na ně vždycky v okénku šatny nepříjemně koukal, působil nepříjemně již tou vizáží, avšak byl to jenom její

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Z přílohy spisu provedené k důkazu bylo ověřeno, že na policii se dne 18. 11. 2019 dostavil [REDAKCE] s tím, že jeho kamarád – obžalovaný na facebook píše, že chce spáchat sebevraždu. Policie přijela na místo, on odmítal jakkoliv komunikovat, byla přivolána i rychlá záchranná služba [REDAKCE], která jej převezla na psychiatrické oddělení. V [REDAKCE] nemocnici v [REDAKCE] obžalovaný chvíli setrval, poté nemocnici bez vysvětlení opustil, avšak byl znovu nalezen.

14. S ohledem na charakter projednávané trestné činnosti i s přihlédnutím ke způsobu řešení životních situací obžalovaným, i vzhledem k jeho opakovaným hospitalizacím na psychiatrii, byli ke zkoumání duševního stavu obžalovaného přibráni znalci z oboru zdravotnictví. Stejní znalci na obžalovaného vypracovávali znalecký posudek i v roce 2015, a to v souvislosti s jeho trestním stíháním vedeným v [REDAKCE] (nepravomocné rozhodnutí ve věci bude citováno níže).

Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie a výsledku znalce MUDr. Luďka Daneše, CSc., bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a ani v minulosti netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy či sexuální deviace. Není závislý na alkoholu nebo jiné návykové látce. Záznam falopletysmografického vyšetření ukázal malou diferenciaci objektů dle pohlaví, neukazuje ale na přítomnost sexuální deviace ve smyslu pedofilie, sadismu či patologické sexuální agresivity. Nejsilněji pozitivně reagoval na dospělé muže, dospívající hochy a dospělé ženy. Na dětské objekty či agresivní podněty byly reakce negativní. Obžalovaný byl schopen rozpoznat protiprávnost činu a svoje jednání ovládat. Znalec uzavřel, že schopnost rozpoznávací byla u obžalovaného zachována v plné míře, schopnost ovládací mohla být snížena měrou nepodstatnou, zejména pro jeho osobnostní rysy. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný, nejsou proto znalcem navrhována žádná ochranná opatření.

Ze znaleckého posudku z odvětví klinická psychologie a výsledku znalkyně PhDr. Štěpánky Tůmové bylo zjištěno, že intelektové schopnosti obžalovaného jsou mírně [REDAKCE] nevyrovnané s projevy edukačně výchovné zanedbanosti. Osobnost je disharmonicky, nevyváženě strukturovaná. Je jednoduššího formátu, nevyzrálá, emočně nestabilní se sníženým prahem frustrační tolerance, projevy afektivní agresivity, tendencemi k zosobňování, egocentrismu, snahou po pozornosti. Jeho sebenáhled není dostatečný, sebevědomí zvýšené. Je maladaptivní, má dissociální tendence – narušené přizpůsobení společnosti dané lhostejností k mravním a sociálním normám. Zátěžové situace řeší sebevražednými výhružkami nebo pokusy s následnými psychiatrickými hospitalizacemi, což se stalo jeho naučeným vzorcem chování, jeho únikovou cestou. Je sociálně nezabezpečený, proto využívá příbuzných a léčebných institucí. Má tendence k fabulování, pragmatickému zkreslování údajů, přestože je schopen rozpoznávat pravdu od lži. Nemá problém k jedné věci v různých časech vypovídat zcela rozporuplně. Vzhledem k typu osobnosti, naučeným způsobům řešení zátěžových situací, celkovou neukotvenost v žádném základním životním směru, kalendářní věk a minimální schopnosti přijmout korektivní zkušenosti, znalkyně považuje obžalovaného za jedince nedávajícího záruku, že nebude v budoucnosti společensky selhávat a dostávat se do různých konfliktů. Znalkyně uzavřela, že pokud se obžalovaný předmětného skutku dopustil, jeho motivaci by bylo možné spatřovat v kombinaci jeho typu osobnosti a nízké diferenciaci sexuálních objektů, včetně lehké dostupnosti poškozeného.

15. Výše rozebraná zjištění učiněná ze znaleckých posudků v odstavci 14 odůvodnění rozsudku zcela korespondují se zjištěními, která soud učinil i z jiných důkazních prostředků, když je evidentní, že obžalovaný je osobou, která není nikde hlouběji emočně ani sociálně ukotvena, není ukotvena ani ve vztahu ke druhým ani obecně ve vztahu ke společnosti a využívá jak své příbuzné, tak léčebné instituce, pokud potřebuje řešit své životní situace. Je evidentní, že probíhající trestní řízení v [REDAKCE] [REDAKCE], týkající se obdobného jednání obžalovaného vůči nezletilému, nedostává obžalovaného do komfortní situace, tento se v místě svého trvalého bydliště nechce zdržovat a svoji situaci řeší návštěvami a přítomností v rodině [REDAKCE] ve [REDAKCE]. Je však

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

evidentní, právě s ohledem na skutečnost, že falopletysmografické vyšetření ukazuje malou diferenciaci objektů dle pohlaví, že nezletilý [REDAKCE] byl pro obžalovaného lehce dostupným a tento zneužil důvěry rodiny [REDAKCE], zneužil i důvěry, kterou vůči němu nezletilý [REDAKCE] choval jako k příbuznému rodiny a dopustil se předmětného jednání tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku. Je nepřizpůsobivým s dissociálními tendencemi, s lhostejností k mravním a sociálním normám. Jeho hodnotová orientace je zaměřena materiálně, převážně k uspokojování základních, tedy i pudových potřeb. Avšak i jeho následná reakce, tedy útěk od rodiny, je zcela v souladu s jeho naučeným vzorcem chování, když zátěžové situace tímto způsobem řeší, navíc s výhrůzkami sebevraždy, což také opakovaně deklaroval a učinil tak i v tomto případě. Ve výpovědi obžalovaného se také v souladu s jeho osobnostním nastavením projevuje účelové zkreslování, když je zřejmé, že nemá problém v různých časech vypovídat zcela rozporuplně, na což je znalkyní poukázáno, a to podle situační vhodnosti, když má zato, že tvrzení bude pro něj v tu konkrétní dobu příznivější bez širšího pohledu na věc, když účelovost změny tvrzení lze v jeho výpovědích jednoznačně vysledovat.

16. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jiného zneužívaje jeho bezbrannosti donutit k pohlavnímu styku a na dítěti mladším patnácti let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

Jednání obžalovaného bylo v obžalobě kvalifikováno i podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, tedy, že čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, mělo by se tedy jednat o nebezpečnější formu pohlavního styku. Krajský soud však uzavřel, že jednání obžalovaného i podle tohoto ustanovení nelze kvalifikovat.

Za pohlavní styk se podle konstantní judikatury považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného nebo odlišného pohlaví. Jde tedy o soulož, pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží – sem např. patří orální pohlavní styk, anální pohlavní styk – tedy při jeho realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože, avšak za pohlavní styk se považuje i pouhé osahávání ženy na prsou, ohmatávání genitálií a podobně. Z chování obžalovaného, byť ukončeného ve stadiu pokusu, však bylo možno dovodit skutečnost, že chtěl, aby se nezletilý poškozený na jeho obnažený penis podíval a aby se jej dotýkal, či si na něj sáhl, tedy se jedná o méně intenzivní zásah do pohlavní sféry nezletilého. Nebylo možno dovodit, že by chtěl po nezletilém další sexuální praktiky, například státním zástupcem navrhovanou masturbaci, proto soud jednání obžalovaného kvalifikoval „pouze“ ve smyslu § 185 odst. 1 tr. zákoníku – tedy donucení k pohlavnímu styku bez soulože.

Obžalovaný však jednoznačně zneužil bezbrannosti nezletilého poškozeného, když se jedná o předškoláka, který je navíc [REDAKCE]. Za bezbrannost se považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, případně ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání – tedy vyslovení nesouhlasu s pohlavním stykem s pachatelem. Ve stavu bezbrannosti se tak nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Obvykle tomu bývá u dětí a osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu při vynucovaném pohlavním styku. V takových případech se jedná o typickou psychickou bezbrannost. Obžalovaný tedy na místě, kde se právě nikdo nenacházel, a to v [REDAKCE], za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje nízkého věku nezletilého poškozeného a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky které jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

obžalovaného nerozuměl, nechápal jeho význam a důsledky a nedokázal posoudit ani význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, stáhl si tepláky, obnažil svůj penis a vyzval nezletilého poškozeného, aby se na něj podíval a dotýkal se jej. Nezletilý poškozený byl touto výzvou překvapen, zalekl se, neuposlechl a utekl do známého prostředí své mateřské školky. Obžalovaný tedy zneužil právě této konkrétní skutečnosti, která mu byla známa, a právě tuto skutečnost využil k tomu, aby dosáhl svého cíle, tedy nejen nízkého věku, ale i jeho nedostatečných psychických a fyzických vlastností a schopností nezletilého poškozeného.

(S ohledem na prokázanou „bezbrannost“ je proto možná výlučně právní kvalifikace zločinem znásilnění a nikoli trestným činem pohlavního zneužití, jak navrhovala obhajoba, když navíc je zde shledávána odlišnost individuálních objektů posuzovaných trestných činů.)

Právní kvalifikace podle § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku je jednoznačně odůvodněná vědomostí obžalovaného o věku nezletilého poškozeného, že se jedná o dítě mladší 15ti let, že se jedná o dítě předškolního věku, které vodil do mateřské školky.

17. Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn (duševní stav obžalovaného a jeho přičetnost jsou rozebrány výše, když je trestně odpovědným).
18. Objektem posuzovaného zločinu je právo člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, tedy zájem na ochraně lidské důstojnosti a rozhodovací svobody osoby v sexuální oblasti, zájem na zdravém, populačním vývoji a na zdravém mravním a tělesném vývoji nezletilých osob. Společenská škodlivost trestné činnosti obžalovaného je vysoká, když bylo zohledněno, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti vůči nezletilému poškozenému [REDAKCE] pouze jednou, když zneužil svého postavení jako osoby, která bydlela v rodině [REDAKCE] a byla považována za součást širší rodiny.
19. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadního způsobu života i k možnosti jeho nápravy. Obžalovaný je osobou, která má celkem šest záznamů v rejstříku trestů, když přihlížet z důvodu osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení či vykonání trestu obecně prospěšných prací k žádnému nelze. Součástí spisu je i rozhodnutí Okresního soudu v Teplicích ze dne 10. 9. 2008, č.j. 4 T 299/2007-92, kde byl obžalovaný podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že v předmětném období několika měsíců roku 2007 v chatce umístěné u zahrady rodičů poškozeného osahával a sál pohlavní úd poškozenému, ačkoliv věděl, že je mladší než 15 let, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 11. 2018, č.j. 27 T 23/2017-433, bylo zjištěno, že obžalovaný zde byl uznán vinným několika skutky, kterých se měl dopustit v druhé polovině roku 2014 v [REDAKCE], kdy měl nezletilého poškozeného opakovaně osahávat různě po těle, tít mu penis, líbat jej, vzít penis poškozeného do úst, nejméně ve dvou případech vykonat na poškozeném anální soulož, při osahávání nezletilého masturbovat až do svého vyvrcholení, přesto že věděl, že poškozený nedosáhl věku 15 let. Tento rozsudek však nenabyl právní moci, neboť usnesením Krajského soudu v ústí nad Labem ze dne 29. 1. 2019, č.j. 7 To 20/2019-451, byl tento rozsudek v celém rozsahu zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně s pokyny postupu v novém řízení. Ze sdělení Úřadu městského obvodu [REDAKCE] bylo zjištěno postižení obžalovaného pro přestupek podle zákon na ochranu zvířat proti týrání, za což mu byla uložena pokuta 500 Kč. Jsou tedy zjevné jeho sklony k nerespektování pravidel, etických i zákonných norem, přesto, že se na něj hledí jako na osobu doposud soudem netrestanou.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem, což je vše rozebráno podrobně výše. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit také polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu § 41 a 42 tr. zákoníku.

20. Soud dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit ještě trestem výchovného charakteru nespojeného přímo s výkonem trestu odnětí svobody. Přesto, že trestní sazba se pohybuje od 5 do 12 let, soud má zato, že vzhledem k okolnostem případu, k poměrům pachatele, by použití této trestní sazby bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a jeho nápravy lze dosáhnout i trestem kratšího trvání, tedy pod dolní hranici trestní sazby trestním zákoníkem stanovené ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku a za splnění podmínek § 58 odst. 5 tr. zákoníku soud přistoupil ke snížení ukládaného trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, neboť odsuzuje pachatele za pokus trestního činu. S ohledem na individualizaci ukládaného trestu byl tedy podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, a podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena přiměřená, tedy delší zkušební doba v trvání čtyř let.
21. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit nezletilému poškozenému [REDAKCE] způsobenou nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč, tedy ve výši, v jaké zmocněnec poškozeného tuto nemajetkovou újmu požadoval. Tento nárok odůvodnil zmocněnec tím, že jednáním obžalovaného vznikla poškozenému nemajetková újma, která spočívá v psychických útrapách spojená s útokem obžalovaného. Poškozený z místa utekl, protože se na to nechtěl dívat, bylo to hnusné, do školky utekl rozrušený, neboť jednání obžalovaného bylo pro něj šokující. Cestou do školky mu během ze schodů hrozil nepříjemný pád a dále musel přeběhnout silnici, kde byl rovněž v ohrožení projíždějícími vozidly. Rodina popsala, že špatně spal, měl noční děsy, avšak později se jeho psychický stav stabilizoval a s jednáním obžalovaného se vypořádal poměrně dobře, snad bez trvalých následků. Zmocněnec upozornil na znění § 2951 odst. 2 a § 2956 občanského zákoníku, když navrhaná výše nemajetkové újmy ani pro obžalovaného nemá likvidační charakter.
22. V daném případě lze přisvědčit, že došlo k zásahu do osobnostní sféry nezletilého poškozeného, a to za účinnosti nového občanského zákoníku. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
- S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhézním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 občanského zákoníku).

V dané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Nezletilý poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která mu vznikla jednoznačně v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíd postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Jedná se tedy o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, jedná se o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a je dána příčinná souvislost mezi těmito uvedenými předpoklady. Jednáním obžalovaného, který poměrně výrazným a zcela nevhodným způsobem zasáhl do pohlavní sféry nezletilého poškozeného, došlo i k hrubému a poměrně zavrženíhodnému zásahu do jeho základních práv, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život, a to ve smyslu čl. 1 a čl. 10 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv nezletilého poškozeného, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení jeho důstojnosti ve značné míře, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění. Šlo o úmyslné jednání a zavrženíhodné jednání značně narušující osobní integritu poškozeného, což se projevilo v tom, že nezletilý poškozený dané jednání vnímal jako něco nevhodného, hnusného, byl to pro něj nepříjemný zážitek, který našťěstí neměl nějakých zásadních déletrvajících následků na zdraví, což je rozebráno v odstavci 4 odůvodnění rozsudku. Lze také spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení jeho důstojnosti, pocít'ovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení nezletilého poškozeného.

V této souvislosti je třeba zmínit i fakt, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozeného, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy mu způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek obžalovaného byl kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Svůj význam pak má i sekundární újma, která nezletilému poškozenému vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť byl nucen se podrobit úkonům trestního řízení, opakovaným výslechům i znaleckému zkoumání. Vzhledem k tomu, že u nezletilého poškozeného nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, kdy došlo k výraznému zásahu do jeho osobnostní sféry, je na místě přiznat mu právo na náhradu této vzniklé nemajetkové újmy v penězích. V tomto projednávaném případě s ohledem na skutečnost, že jednání obžalovaného nebylo provázeno výrazným hrubým násilím, nicméně došlo zásadním způsobem k zásahu do pohlavní sféry poškozeného, se pak jeví jako odpovídající navrhovaná výše ■■■■■ Kč. Tato částka odpovídá nejenom okolnostem, za kterých došlo k hrubému porušení základních práv poškozeného, ale jeví se jako souladná i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti a nezatěžuje obžalovaného nadměrně, resp. zatížení není pro něj neúnosné. Pochopitelně lze předpokládat, že přiznanou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozeného po určitou část svého života.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do 8 dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové - pobočka Pardubice.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrociích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 23. dubna 2020

Mgr. Anna Sobotková v. r.
předsedkyně senátu